Jaarverslag Nut & Sport 2000

Zoals elk jaar is het schrijven van een jaarverslag een bezigheid die veel voorbereidend denkwerk vraagt.
Wat is er in het afgelopen jaar ook al weer allemaal gebeurd?
Wat is er belangrijk genoeg om vermeld te worden in een jaarverslag?
Met gemengde gevoelens heb ik alle notulen van het afgelopen jaar nog eens herlezen. Zo heel veel is er niet gebeurd. Nut & Sport bevindt zich in rustig vaarwater. Er is weinig veranderd. Financieel gaat het goed. Er lijkt niets aan de hand. Aan de ene kant is dat misschien zo, maar aan de andere kant lijkt het ook wel een stilte voor de storm.
Onze ledenvergaderingen worden matig tot onvoldoende bezocht. Daar dit een probleem voor vele, misschien wel de meeste verenigingen is, baart dit niet direct zorgen. Datzelfde geldt voor de Bingo- avond. Ook hier komen maar weinig mensen op af, maar diegenen, die komen beleven er toch altijd weer een prettige avond aan. De jaarlijkse Bingo beantwoordt dus nog steeds aan zijn doel.
Bestuurlijk gaat het ook goed. Ons bestuur is op volle sterkte, en ieder vervult enthousiast haar en zijn taken. Langs deze weg is het dan ook zeer op zijn plaats onze bestuursleden voor de inzet te danken.
In het afgelopen jaar zijn onze penningmeester Ton de Heij en voorzitter Albert Hamberg voor een nieuwe termijn gekozen, zodat de samenstelling van het bestuur onveranderd bleef. Ton de Heij is voor vier jaar gekozen, om te beantwoorden aan de eis in de statuten, dat voorzitter en penningmeester niet gelijktijdig aftredend zijn.
De opbouw, keurdag en afbraak van de clubtentoonstelling zijn weer door de vaste groep mensen uitgevoerd. Je zou hier misschien een oproep voor een aanvulling op deze groep verwachten, maar dat doe ik niet. Alles verliep in perfecte harmonie. Iedereen kent haar en zijn taak en vervult die meer dan naar behoren. Wij zijn deze mensen daarom ook zeer dankbaar. Dat neemt echter niet weg, dat andere helpers niet welkom zouden zijn, integendeel!
De jongdierendag werd in 2000 zoals inmiddels vanouds samen met VZOD Bergambacht gehouden. Met 120 ingeschreven dieren een geslaagde avond. Een avond met een kwalitatief en kwantitatief zo goede groep dieren, dat de verwachtingen voor de clubshow optimistisch werden.
Dat laatste viel echter bitter tegen. Kwaliteit was er wel, maar veel inzenders en inzendingen lieten het afweten. Konden we in 1999 nog 162 dieren inschrijven, in 2000 moesten we het doen met 128 dieren. Een aantal dat in de 8 jaar dat ondergetekende lid is van deze vereniging niet zo laag geweest is, en hoewel ik geen oudere stukken geraadpleegd heb, zal het ook lang daarvoor niet zo weinig geweest zijn.
Je gaat teveel open ruimte in de zaal zien. Voor eventueel publiek is het niet meer aantrekkelijk. Leden, die niet inzenden, vinden het op enkele uitzonderingen na niet de moeite waard te komen kijken. We zijn er al zo'n beetje aan gewend, dat we geen sierduiven meer exposeren.
De penningmeester mist inschrijfgeld, hij mist inkomsten van de zaalverloting. Alleen dankzij de inspanningen van onze secretaris Rob Kamer, komt er zoveel geld van adverteerders binnen, dat de penningmeester financieel de zaak rond weet te breien, ja nog steeds geld verdient voor de club.
Als bestuur gaan wij ons na zo'n tentoonstelling onmiddellijk afvragen wat de oorzaken zijn. Die kennen we echter allang. Steeds minder fokkers en concurrentie van andere tentoonstellingen zijn de voornaamste. Oorzaken, die we alleen als Nut & Sport niet kunnen wegnemen.
Hierop kom ik aan het einde van dit verslag nog even terug, als ik een blik vooruit probeer te werpen.
Annemarie Kuijf vertrok van de Grote Haven. Met enige angst zagen wij het voortbestaan van onze tentoonstellingslocatie tegemoet. Wat nu als er een beheerder komt, die konijnen vindt stinken en kippen vindt stuiven? Gelukkig viel alles mee toen bleek, dat Annelies Molendijk alles zeer interessant vond. Het gemekker van de plattelandsvrouwen op de avond van het kooien halen na, voelden we ons zeer welkom op ons stekkie. Annelies blijkt echter weer te vertrekken en onze onzekerheid komt terug.
Ook in de provincie bestaat Nut & Sport nog steeds. Zijn we de witte olifant in de grijze massa, of het zwarte schaap? Waar iedere vergadering weer blijkt dat de overgrote meerderheid instemmend ja- knikt, omdat men de stukken niet kent, verstoort onze inmiddels vaste vertegenwoordiger Kees Kalmeijer telkens weer de rust. Dit jaar was het vanwege het voornemen van de NKB om de cavia's in leeftijdsklassen in te delen. Kees Stemde namens N&S tegen, omdat wij vinden, dat je de leeftijd niet kan controleren. Omdat N&S wel kritisch wil zijn, maar niet conservatief, verwoordde Kees ons voorstel de cavia's te chippen, zodat de leeftijd dan wel af te lezen is. Cavia's zijn dan net zo goed individueel herkenbaar als getatoeëerde konijnen of geringde vogels. De zaal werd stil. Niemand had aan het voorstel van N&S gedacht, maar de eenling N&S moet zich neerleggen bij de meerderheid.

In 2000 probeerden wij aan het idee te wennen, dat ons erelid Jan van Eijk op basis van zijn leeftijd niet meer zou mogen keuren. Wat echter zijn carrière als keurmeester betreft redde de voetbalsport hem van de ondergang en hopen wij met z'n allen nog jaren van zijn kennis en deskundigheid te profiteren. Als vereniging vinden we ons erelid "onze Jan". Wij zijn er dan ook trots op dat de provinciale NHDB hem benoemde tot erelid.
Tenslotte wil ik proberen een blik vooruit te werpen.
Zoals gemeld wordt het voor N&S steeds moeilijker om alleen te overleven. Er is weinig nodig om de rust van nu om te zetten in een hectiek die wij als vereniging niet overleven.
Het sleutelwoord lijkt samenwerking. Dat kan op vele manieren. We organiseren al samen met VZOD een jongdierenkeuring. Dat bevalt prima. Deze samenwerking kunnen we uitbreiden. Zo ver dat we gaan fuseren. Dat laatste is echter lang niet noodzakelijk en acht het bestuur ook niet wenselijk. We hechten ook veel waarde aan de eigen identiteit van N&S Stolwijk. Willen we zinvol samenwerken, dan moeten we ons eerst afvragen waarom en met wie. Deze twee vragen leiden tot een derde vraag: Hoe gaan we samenwerken? Laten we deze vraag met elkaar gaan beantwoorden in 2001.

12 maart 2001

Albert Hamberg, voorzitter

Rob Kamer, secretaris